

ת"פ 1073/03 - ראמי פתיחה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 1073-03 מדינת ישראל נ' פתיחה
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופט מרים קסלסי
המבקש	ראמי פתיחה
	ע"י ב"כ עוה"ד
נגד	מדינת ישראל
המשיבה	ע"י פרקליטות מחוז ירושלים

החלטה

רקע

1. המבקש הודה והורשע בעבירה לפי סעיף 60(2) לפקודת סימני מסחר [נוסח חדש] תשל"ב-1972. הוא נתפס כשהוא מחזיק 1,396 דיסקים מזוייפים כשבכוונתו היה למכרם בחנותו. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו יגזר על הנאשם מאסר על תנאי, כאשר לגבי גובה הקנס המדינה טענה ל 15,000 ₪ ואילו הנאשם-המבקש ביקש שלא לגזור עליו קנס כלל.
2. ביום 3/12/03 גזרה על הנאשם כב' השופטת רבקה פרידמן פלדמן מאסר על תנאי של חודשיים וקנס בסך 10,000 ₪ אשר ישולם ב-20 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, או 90 ימי מאסר תמורתו.
- בנימוקי גזר הדין נאמר כי "מדובר בעבירה על רקע כלכלי ולפיכך יש מקום לגזור על הנאשם קנס משמעותי". עוד נכתב כי "בקביעת גובה הקנס אני מתחשבת בנסיבות לקולא ובהן הודאתו המיידית של הנאשם ומצבו הכלכלי כעולה מטיעונו".
3. המבקש לא ערער על גזר הדין וגם היום לא טען בבקשתו כי 90 ימי מאסר חלף הקנס אינם מידתיים. כל בקשתו היא, שיעוכב ביצוע צו המאסר עד אשר המרכז לגביית קנסות יחלק הקנס לתשלומים.
4. הפנייה למרכז לגביית קנסות נעשתה ימים ספורים קודם הדיון בפני, דהיינו 11.5 שנים לאחר מתן גזר הדין.
5. על חשבון הקנס לא שולם כל סכום שהוא, על אף שגזר הדין ניתן בנוכחות המבקש.

טענות הצדדים

1. המבקש טוען כי לפני צו המאסר לא קיבל כל התראה בגין חובו, הוא ידע על דרישת המדינה לתשלום בשל הגבלת רישיון הנהיגה שלו. המשיבה לא הגיעה עם נתונים שיכולים לסתור טענה זו, על אף שהיא נשמעת בלתי סבירה, אולם היו דברים מעולם.
2. עוד טען המבקש כי עובד בעבודות מזדמנות, ביכולתו לשלם 500 ₪ לחודש על כל הקנסות שעומדים לחובתו ולא רק בגין תיק זה וזאת על מנת שיוכל לחדש את רישיון הנהיגה שלו ולעבוד כנהג.
3. המשיבה התנגדה לכל הפחתה של סכום הקנס, באשר מדובר בגזר דין חלוט ועמדה על תקופת המאסר כחלף הקנס.

דין והכרעה

1. השאלה שנשאלת היא האם להמשיך ולהורות על עיכוב ביצוע צו המאסר ולאפשר למבקש למצות ההליכים מול המרכז לגביית קנסות. כידוע, מטרת המאסר חלף הקנס ליצור מוטיבציה לתשלום הקנס ולא להוות תחליף לעונש מאסר בפועל שלא הושת על המבקש.
2. מצד שני, עצימת העיניים של המבקש עד הגיע הקץ, כפי שבאה לידי ביטוי בהתנהגותו (פנה לעו"ד רק אחרי שהוצא צו מאסר ועמדו לאסור אותו), אינה מעודדת הליכה לקראתו. השווה לת"פ 4065-10-09 **שומנוב** מיום 28/5/14, שם נדחתה הבקשה לעיכוב ביצוע בשל השיהוי הרב - שנתיים וחצי - בהגשת הבקשה וההזדמנויות שניתנו לו לפרוע הקנס בדרכים שונות אותן לא מימש). בעניינו מדובר בשיהוי של 11 שנים, כאשר בגזר הדין נפרס הקנס ל-20 תשלומים ואף על פי כן לא שולם ולו תשלום אחד.
- לטענת המבקש, לא נאמר לו שהקנס נפרס לתשלומים. גם אם הטענה נכונה, אין לי ספק שהמבקש קיבל לידי עותק מגזר הדין במועד הקראתו, בדיון היה נוכח מתורגמן ויכול היה לברר כל מילה שנכתבה בעניינו.
3. על פי האמור לעיל, היה עלי לדחות הבקשה. מאידך, השיהוי הרב בפעולות הרכז לגביית קנסות, הוצאת פקודת מאסר - 11.5 שנים לאחר גזר הדין, אף היא אינה עולה בקנה אחד עם תחושת הצדק (ראה **הלכת גוסקוב** רע"פ 837/12).

לסיכום

4. לאחר ששקלתי טיעוני הצדדים אני פוסקת כדלקמן:

· **מעכבת ביצוע צו המאסר עד ליום 10/5/15.** אם המבקש ישלם עד ליום 05/5/15 סך של 3,500 ₪, יקטן חובו בגין תיק זה ב-1/3 ויעוכב צו המאסר למשך 3 חודשים נוספים, וזאת לצורך הגעה להסדר תשלומים עם המרכז לגביית קנסות לגבי היתרה.

· לא יפקיד המבקש את הסך הנ"ל עד ליום 5/5/15, **יאסר המבקש למשך 30 ימים ויימחק 1/3 מחובו העדכני.** לא הגיע המבקש להסדר עם המרכז לגביית קנסות בתוך 3 חודשים מיום ריצוי עונש המאסר, יתרת הקנס המעודכנת (לאחר מחיקת 1/3 ובתוספת ריבית פיגורים והפרשי הצמדה) תחולק ל-24 תשלומים חודשיים שווים. לא יעמוד המבקש באחד או יותר מהתשלומים, מלוא יתרת הקנס תעמוד לפירעון מלא והמבקש יהיה צפוי למאסר למשך 60 ימים נוספים.

ניתנה היום, ט"ז ניסן תשע"ה, 05 אפריל 2015, בהעדר הצדדים.